

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

Acțiunile procedurale necesare pentru a produce efectele juridice dorite pot fi, în general, exercitate sub rezerva respectării anumitor termene-limită stabilite prin lege. Aceste dispoziții există atât în dreptul material, cât și în dreptul procedural.

În dreptul material, condițiile relevante sunt prevăzute, în parte, de normele privind căile de atac judiciare și, în parte, de normele privind prescripția, care fixează astfel termenele-limită care se aplică procedurii de declanșare a acțiunilor civile. O derogare de la aceste restricții poate fi acordată prin lege, doar cu condiția ca aceasta să aibă drept scop garantarea executării necondiționate a creanțelor (de exemplu, în legătură cu creanțele legate de dreptul de proprietate). Unele acțiuni procedurale pot fi exercitate în mod legal numai dacă se respectă un anumit termen (termen-limită). Durata termenului-limită este definită în anumite cazuri în mod expres de lege, cum ar fi în cazul inițierii unui recurs (termen-limită legal), în timp ce în alte cazuri - de exemplu atunci când este vorba despre remedierea unor deficiențe - acesta depinde de hotărârea instanței (termen-limită judiciar).

Metoda de calcul utilizată în dreptul material pentru a stabili termenele procedurale diferă, în mod substanțial, de metoda care se aplică în dreptul procedural. În același fel diferă și consecințele legale ale nerespectării acestor două tipuri de termene-limită. Nerespectarea termenului-limită în dreptul material atrage după sine pierderea drepturilor, fapt care nu poate fi remediat prin justificarea nerespectării acestuia. O „scuză” poate fi acceptată numai în cazul termenelor de prescripție, sub rezerva dispozițiilor aplicabile din dreptul material. Termenele-limită procedurale se împart în termene-limită subiective și termene-limită obiective. Termenele-limită subiective cuprind acele termene-limită care încep să curgă din momentul în care partea în cauză a fost înștiințată, iar nerespectarea acestora poate fi remediată, în general, prin depunerea unei cereri de *restitutio in integrum* (cereri de prelungire), în timp ce termenele-limită obiective sunt independente de luarea la cunoștință de către partea vizată, iar nerespectarea acestora nu poate fi remediată prin depunerea unei cereri de *restitutio in integrum*.

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

Lista zilelor nelucrătoare este stabilită la secțiunea 102 punctul (1) din Legea I din 2012 privind Codul muncii: 1 ianuarie, 15 martie, a doua zi de Paște, 1 mai, Lunea de Rusalii, 20 august, 23 octombrie, 1 noiembrie și 25 și 26 decembrie.

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

Termenele-limită sunt calculate în zile, luni sau ani. Data de începere nu este inclusă în termenele-limită exprimate în zile. Data de începere este data la care are loc acțiunea sau alt eveniment (de exemplu, notificare, aviz) care a dus la începerea unui termen-limită. Termenele-limită exprimate în luni sau ani expiră în ziua corespunzătoare datei de începere. În cazul în care, în ultima lună a termenului-limită, nu există o zi corespunzătoare datei de începere, atunci data de expirare a termenului-limită este considerată a fi ultima zi a lunii. Atunci când ultima zi a termenului-limită nu este o zi lucrătoare, termenul-limită expiră în prima zi lucrătoare următoare. Termenul-limită expiră la sfârșitul ultimei zile; cu toate acestea, termenele-limită pentru depunere la instanță sau pentru acțiunile care urmează să fie introduse în instanță expiră deja la terminarea orelor de program. Regulile generale aplicabile termenelor-limită în toate celelalte proceduri civile sunt prevăzute la secțiunile 103-112 din Actul III din 1952 privind Codul de procedură civilă (Codul de procedură civilă).

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Data de începere este data la care are loc acțiunea sau alt eveniment (de exemplu, notificare, aviz) care a dus la începerea unui termen-limită. Data de începere nu este inclusă în termenele-limită exprimate în zile.

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

În ceea ce privește calcularea termenelor-limită, Codul de procedură civilă nu face nicio distincție între metodele diferite de comunicare a documentelor. Cu toate acestea, unele dispoziții speciale se aplică în cazul în care documentele sunt transmise electronic. Unele documente sunt trimise către expert pe suport de hârtie, chiar dacă expertul menține contactul cu instanța de judecată prin mijloace electronice: instanța furnizează expertului anexe la documentele judiciare pe suport de hârtie sau pe un alt suport de date în cazul în care, din cauza volumului mare de anexe sau din cauza caracterului suportului de date, digitalizarea ar impune o sarcină disproporționată sau insurmontabilă, sau în cazul în care autenticitatea documentului pe suport de hârtie generează dubii.

În cazul în care, din motivele invocate mai sus, documentele electronice transmise de către instanță sunt însoțite de anexe pe suport de hârtie, baza de calculare a termenului-limită este data primirii anexei. Depunerile de documente referitoare la proceduri, precum și comunicarea documentelor judiciare în cazurile definite de Codul de procedură civilă, se realizează deja în format electronic. Zilele în care sistemul de expediere în acest scop nu funcționează timp de cel puțin patru ore nu sunt incluse în termenul-limită specificat prin legislație sau de către instanță.

În cazul în care comunicarea în cadrul procedurii se realizează prin mijloace electronice, consecințele nerespectării termenului-limită nu se pot aplica în cazul în care documentul respectiv către instanță a fost transmis pe cale electronică la data finală, cel târziu, în conformitate cu cerințele informatice. În ceea ce privește calculul termenului-limită, se consideră că un document a fost depus după ce sistemul informatic al instanței a transmis o confirmare de primire, în conformitate cu dispozițiile legislației. Președintele Oficiului Judiciar Național furnizează un formular pentru depunerea de documente pe suport informatic de stocare. Suportul de stocare trebuie să fie depus la instanță, personal sau prin poștă, în termen de cel mult trei zile lucrătoare de la data la care persoana de contact pentru depunerile de documente pe cale electronică a primit confirmarea de primire a formularului de către instanță. Prin intermediul sistemului de notificare și comunicare a documentelor, instanța trimite automat persoanei de contact pentru depunerile de documente pe cale electronică o confirmare de primire a suportului de stocare. Se consideră că documentul a fost depus la instanță la data indicată în confirmarea de primire a formularului de către instanță.

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

Data de începere nu este inclusă în termenele-limită exprimate în zile. Data de începere este data la care are loc acțiunea sau alt eveniment (de exemplu, notificare, aviz) care a dus la începerea unui termen-limită.

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zilele calendaristice sau zilele lucrătoare?

Când un termen-limită este exprimat în zile, numărul de zile indicat reprezintă zilele calendaristice. Cu toate acestea, dacă ultima zi a termenului-limită nu este o zi lucrătoare, termenul-limită expiră numai în prima zi lucrătoare următoare.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Termenele-limită exprimate în luni sau ani expiră în ziua corespunzătoare datei de începere. În cazul în care, în ultima lună a termenului-limită, nu există o zi corespunzătoare datei de începere, atunci data de expirare a termenului-limită este considerată a fi ultima zi a lunii.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Termenele-limită exprimate în luni sau ani expiră în ziua corespunzătoare datei de începere. În cazul în care, în ultima lună a termenului-limită, nu există o zi corespunzătoare datei de începere, atunci data de expirare a termenului-limită este considerată a fi ultima zi a lunii.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

Da.

11 Există condiții în care termenele sunt prelungite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

În plus față de cazurile sus-menționate, instanța poate să prelungească, din orice motiv important, un termen-limită stabilit de aceasta numai o singură dată; termenul-limită - împreună cu prelungirea acestuia - nu poate depăși patruzeci și cinci zile, cu excepția cazului în care este necesară o perioadă mai lungă pentru a permite emiterea avizului unui expert. Termenele-limită legale pot fi prelungite numai în cazurile impuse prin lege. Perioada cuprinsă între 15 iulie și 20 august din fiecare an nu este inclusă în termenele-limită exprimate în zile (din cauza sărbătorilor legale). Dacă un termen-limită exprimat în luni sau ani expiră în timpul sărbătorilor legale, acesta va expira în ziua următoare a lunii corespunzătoare celei în care a început termenul-limită sau, în cazul în care ziua respectivă cade, de asemenea, în perioada sărbătorilor legale, în prima zi care urmează după sărbătorile legale. Legea prevede, de asemenea, excepții de la sărbătorile legale. Instanța trebuie să atragă în mod special atenția părților asupra unor astfel de excepții. În procedurile extrajudiciare reglementate în alte legi decât în Codul de procedură civilă, dispozițiile referitoare la sărbătorile legale pot fi aplicate numai în cazul în care o lege specială prevede acest lucru.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

În general, o cale de atac poate fi înaintată în termen de 15 zile de la notificarea deciziei și în termen de 3 zile în cauzele referitoare la schimbii.

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

Instanța poate să prelungească, din orice motiv important, un termen-limită stabilit de aceasta numai o singură dată; termenul-limită - împreună cu prelungirea acestuia - nu poate depăși patruzeci și cinci zile, cu excepția cazului în care este necesară o perioadă mai lungă pentru a permite emiterea avizului unui expert. Termenele-limită legale pot fi prelungite numai în cazurile impuse prin lege.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

Norme de procedură civilă din Ungaria nu prevăd o prelungire pe motive legate de locul de reședință al părților. Cu toate acestea, nerespectarea termenului-limită poate fi justificată dacă părțile nu au putut fi contactate la adresa indicată în datele personale și în registrul cu adrese dintr-un motiv justificat.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Cu excepția cazului în care se prevede altfel prin lege, părțile nu mai pot efectua acțiuni procedurale în mod valid. Consecințele nerespectării obligației de a desfășura aceste acțiuni - cu excepția cazurilor prevăzute de lege - decurg în mod automat, fără notificare prealabilă. În cazul în care, în conformitate cu legea, consecințele unei neîndepliniri decurg numai printr-o notificare prealabilă sau la cererea părții adverse, acțiunea de neîndeplinire poate fi efectuată pe perioada indicată în anunțul de participare sau până la depunerea cererii sau, dacă cererea se face în cadrul unei audieri, până în momentul pronunțării hotărârii în speță. În cazul în care oricare dintre părți poate să fie împiedicată în executarea unei acțiuni, de către un eveniment natural cunoscut sau alte obstacole aflate în afara controlului său, acest lucru nu va fi considerat neîndeplinire. Consecințele nerespectării termenelor-limită nu se vor aplica în cazul în care o cerere în instanța de judecată este trimisă ca scrisoare recomandată până cel târziu în ultima zi a termenului-limită.

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

Părțile pot depune o cerere de *restitutio in integrum* pentru a furniza o justificare pentru nerespectarea termenului-limită. Instanța trebuie să ia o decizie echidistantă în ceea ce privește cererea.

În cazul în care una dintre părți sau reprezentantul acesteia nu se înfățișează în fața instanței la o anumită dată sau nu respectă un termen-limită pentru un motiv dincolo de controlul lui sau al ei, consecințele nerespectării - cu excepția cazurilor menționate mai jos - pot fi remediate prin furnizarea unei justificări în ceea ce privește nerespectarea. Nicio justificare nu poate fi furnizată în cazul în care opțiunea de justificare este exclusă prin lege, în cazul în care consecințele nerespectării pot fi prevenite fără justificare, în cazul în care nerespectarea nu implică niciun dezavantaj exprimat într-o hotărâre judecătorească sau în cazul în care partea nu respectă noul termen-limită stabilit pe baza unei cereri de *restitutio in integrum*.

Cererile de *restitutio in integrum* pot fi depuse în termen de cincisprezece zile. Acest termen-limită trebuie să curgă de la termenul final nerespectat sau ultima zi a termenului-limită nerespectat. În cazul în care, cu toate acestea, una dintre părți sau reprezentantul acesteia află despre nerespectare la o dată ulterioară sau dacă un obstacol este eliminat numai la o dată ulterioară, termenul-limită pentru depunerea cererii de *restitutio in integrum* începe din momentul în care partea află despre nerespectare sau până la eliminarea obstacolului. Nicio cerere de *restitutio in integrum* nu poate fi depusă în termen de mai mult de trei luni de la data nerespectării.

Cererea de *restitutio in integrum* trebuie să menționeze cauzele nerespectării și circumstanțele, ceea ce face posibil ca nerespectarea să fi fost neintenționată. În caz de nerespectare a unui termen-limită, acțiunea în nerespectare trebuie să fie desfășurată în același timp cu depunerea cererii de *restitutio in integrum*.

În cazul în care opțiunea de justificare este exclusă prin lege sau în cazul în care cererea de *restitutio in integrum* a fost depusă în afara termenului, cererea trebuie respinsă fără a se ține seama de fondul cauzei. Același lucru se aplică în cazul în care - în caz de nerespectare a unui termen-limită - partea care depune cererea de *restitutio in integrum* nu a efectuat acțiunea de nerespectare în momentul depunerii cererii.

Respingerea unei cereri de *restitutio in integrum* poate face obiectul unei căi de atac.

Ultima actualizare: 15/01/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.